

Het begin van de nieuwe tijd

Ds. J. IJsselstein – Mattheüs 28:19-20 - Zending

Liturgie dienst:

Psalm 87:3,4

Psalm 87:5

Lezen Mattheüs 28:16-20

Psalm 46:1,4,6

Psalm 22:14

Psalm 108:1

Psalm 108:2

Het is waarschijnlijk kort voor de hemelvaart van de Heere Jezus Christus. De elf discipelen zijn op weg naar Galilea.

Elf discipelen... Dat herinnert eraan, dat er één niet meer is. Judas heeft zijn Meester verraden en zichzelf van het leven beroofd.

Elf discipelen... Dat herinnert aan het eerdere lijden van de Heere Jezus. De Herder is geslagen, de schapen zijn verstrooid. Maar Hij is doorgedaan met Zijn werk. Hij heeft ze vastgehouden. En nu zijn ze weer bij elkaar.

Op weg naar Galilea... Op weg naar de streek waar het allemaal begon. Naar dat Galilea der heidenen, waar ook zij in duisternis gewandeld hebben, maar waar zij destijds ook dat grote Licht hebben gezien.

Daar in Galilea (ze komen uit de stad Jeruzalem), daar liggen *zoveel herinneringen*.

Daar sprak de Heere Jezus vanaf een berg de Bergrede uit (Mattheüs 5:1).

Hij Zelf bad er op de berg (Mattheüs 14:23).

Hij leerde ook het volk vanaf de berg (Mattheüs 15:29).

Wellicht gaat het om diezelfde berg waar ze straks zullen aankomen. Maar hoe dan ook, ze zijn op weg naar (zo staat in vers 16) *de berg waar Jezus hen bescheiden had*.

Ze zijn op weg naar de berg waar Jezus hen *instructie had gegeven*. Daarbij zou je kunnen denken aan de berg van de Bergrede, aan de berg van de zaligsprekingen.

Of (zo kan je het ook lezen) ze zijn op weg naar de berg die Jezus *hen aangewezen had*.

Hij had beloofd, al voor Zijn sterven, dat Hij hen daar ontmoeten zou. Toen Hij zei:

Nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea (Mattheüs 26:32).

En Hij had de vrouwen boodschappers laten zijn van hetzelfde bericht: *Gaat henen, boodschapt Mijn broeders, dat zij heengaan naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien* (Mattheüs 28:10).

En dus zijn ze nu gehoorzaam, indachtig aan Zijn woorden (Johannes 14:26), op weg naar Galilea.

Dit wordt *nog niet* het moment van de hemelvaart. Waarschijnlijk was dat korte tijd daarna. Immers de hemelvaart was vanaf de Olijfberg bij de stad Jeruzalem, en dit (wat

we nu vanmorgen met elkaar overdenken) vindt plaats in het noorden van Israël, in Galilea.

En als die elf discipelen dan komen bij de plaats, waar ze heen moesten gaan, dan..., dan zien ze *Hem!* Kijk maar in vers 17: *Als zij Hem zagen, baden zij Hem aan; doch sommigen twijfelden.*

Ze zien Hem, hun opgestane Heere en Meester. En ze vallen op hun knieën en aanbidden hem. Maar sommigen twijfelden... Houdt dat nu nooit op?

Dat dit hier staat, gemeente, is toch echt bedoeld om ons te leren niet hoogmoedig te zijn, om ons te leren niet te denken dat Gods kinderen *altijd* kunnen geloven...

Zij, ze zijn discipelen van de Heere, ze hebben met Hem omgegaan, ze kennen Hem en ze hebben Hem hartelijk lief, zij *zien* Hem (nota bene!) met hun eigen ogen, maar... *sommigen twijfelden.*

Is het dan ondenkbaar, is het dan iets om op neer te kijken, als discipelen van de Heere in deze tijd, terwijl ze Hem met hun ogen *niet* zien (1 Petrus 1:8) soms of vaker ook twijfelden en niet durven geloven?

Sommige mensen lijken *altijd* te kunnen geloven. Maar uit de Evangelieën blijkt hoe weerbarstig het hart van Gods kinderen is.

We kunnen en durven vaak niet te geloven, tenzij Christus Zelf tot ons komt, door Zijn Geest ons hart verlicht, ons Zijn woorden indachtig maakt, ons daaraan herinnert, onze ogen opent en ons een hart geeft om te geloven.

Gods kinderen, en ook (dat ziet u hier) Gods knechten zijn niet altijd vrij van twijfel.

We hebben ook geen vastheid en zekerheid in onszelf. Het geloof is immers een gave van God (Efeze 2:8).

We zien, geloven en vertrouwen alleen als we het *ontvangen* uit Hem, uit Christus. We kunnen het alleen zien, geloven en vertrouwen, als Hij het ons *geeft*, als Hij tot ons komt.

En dat *doet* Hij ook! Wat een troost.

En Hij ziet ze: sommigen in hartelijke aanbidding, anderen aarzelend...: ‘zal ik knielen, of niet? Is dit wel echt? Is dit geen andere man?’

Waarom was die twijfel er? Dat staat er niet bij. Het kan verschillende redenen gehad hebben.

Het ligt het meest voor de hand, dat in de harten van sommigen van hen nog steeds iets was van verzet tegen alles wat er was gebeurd, vooral tegen dat lijden en sterven van de Heere Jezus.

Als Hij werkelijk de Messias was, de Zoon van God, hoe kon Hij dan overgeleverd, gekruisigd en gedood zijn?

En: als zij nu ook voor Hem neervallen en Hem aanbidden dan betekent dat, dat zij moeten bekennen en belijden: ja, alles wat U deed, Uw lijden, Uw sterven, Uw opstaan uit de dood, dat *moest*. Dat *moest* vanwege Gods rechtvaardigheid voor mij..., voor mijn verloren leven... Omdat *ik* de prijs van mijn ziel, omdat ik aan de eisen van Gods heiligheid en rechtvaardigheid niet kon voldoen.

Dat leren zien en geloven, dat is niet iets wat je *zelf* kan, dat is niet iets wat je *zelf* wilt of

doet, maar dat *leert* en *geeft* de Heere je. Door je te laten zien wie je zelf bent, door je te laten zien Wie God is, en door je te laten zien Wie Christus wilde zijn.

De Man die nu voor hen staat...

Mistflarden van twijfel zijn er bij sommigen. Maar..., waar komt de oplossing vandaan?

Kijk maar in vers 18: *Jezus, bij hen komende!*

Daar ligt ook de oplossing voor de mist van *uw* twijfel, strijd en aanvechting.

‘Heere, *kom!* Kom Zelf, Heere! *Och dat U de hemel scheurde en nederkwam*, dat de bergen van ongeloof en twijfel zouden smelten voor U (Jesaja 64:1). *Kom*, Heere, tot mij, springend over de bergen, huppelend over de heuvels (Hooglied 2:8)’.

Hij *komt bij hen*. Hij gaat in hun midden staan. En de twijfel verdwijnt.

Nu ze Hem van dichtbij zien en herkennen, en vooral nu Hij tot hen gaat spreken.

Want de *schapen kennen de stem van de Herder* (Johannes 10:4).

En de *woorden* die Hij tot hen spreekt, die gaan we vanmorgen samen met elkaar overdenken. Woorden die hun twijfel wegnemen, maar niet om die vervolgens voor henzelf te houden. Kijk maar naar onze tekst, die staat in Mattheüs 28:18-20:

En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.

Het thema voor de preek van vanmorgen is:

Het begin van een nieuwe tijd.

Het begin van de nieuwe tijd. We letten samen op drie aandachtspunten.

1. De grote aanspraak

2. De grote opdracht

3. De grote troost

De grote aanspraak, de ‘grote claim’ zou je ook kunnen zeggen:

Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

De grote opdracht:

Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

En de grote troost:

En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.

Als eerste dus:

1. De grote aanspraak

Het begin van een nieuwe tijd. Want het werk van de verzoening is voltooid. Het is volbracht. Het gehoorzaam zijn van de Heere Jezus in alles, in Zijn lijden, in Zijn sterven aan het kruis, in Zijn opstanding, het is allemaal volbracht. Het doel van Zijn komst is bereikt. En nu... begint het grote werk! Het grote werk van de wereldzending.

Geen werk om in eigen kracht te doen.

En dus gaat er iets vooraf aan dat bevel ‘Gaaf dan heen...’
‘Discipelen, eerst dit, wacht even, je moet eerst weten hoe en waarom...’

En dus zegt de Heere Jezus in vers 18b eerst dit: *Mij (of: aan Mij) is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.*

Wie kan, wie durft dat te zeggen? De groten van de aarde hebben heel veel macht. Trump, Poetin, Xi Jinping, ze hebben heel veel macht, maar ze zijn allemaal ook beperkt. Er is er slechts Eén die kan zeggen: Aan Mij is gegeven *alle macht*.

Hij *had* alle macht. Want Hij was en Hij is God (Daniël 7:14).

Ook voor Zijn opstanding *had* Hij al alle macht.

Zei de Heere Jezus niet: *Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader* (Matt. 11:27)?

En had Hij geen macht om zieken te genezen, om doden op te wekken, om duivels te gebieden uit te gaan? Had Hij geen macht om soldaten achterover te laten vallen? Had Hij niet de beschikking over engelen-legioenen, om die op te roepen om Hem te hulp te komen?

Alleen die macht was voor het oog verborgen, die macht was *verhuld*.

De Heere had vrijwillig die macht afgelegd, om er tijdelijk geen gebruik van te maken.

Maar nu breekt er een nieuwe tijd aan! Nu gaat de Heere Jezus die macht, die almacht gebruiken. Zonder enige beperking: *alle macht!*

In de hemel...

In het machtige werk van besturing en bewaring van Zijn Kerk, in het grote werk van de voorbedding voor Zijn kinderen...

En op de aarde...

Hoewel de satan rondgaaf als een briesende leeuw (1 Petrus 5:8). Maar Hem is gegeven alle macht over de machten van de hel. En dus is Hij bij machte om de sterke, om de duivel, zijn onderdanen te ontrukken (Markus 3:27), om mensen te trekken uit de macht van de duisternis en over te brengen tot Zijn wonderbare licht (Handelingen 26:18).

Alle macht in de hemel en op de aarde is aan Hem gegeven als een *bijzonder loon* van Zijn Vader voor Zijn werk als Middelaar, dat Hij voor Zijn Kerk heeft gedaan.

En vanwege dat werk heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem een Naam gegeven boven alle naam, opdat een ieder voor Hem zal buigen, opdat iedereen Hem zal gehoorzaam zijn (Efeze 1:22, Filippenzen 2:9).

We weten nu *van Wie* de discipelen hun opdracht krijgen. Van Hem, die in de hemel en op de aarde leeft en regeert tot in eeuwigheid.

Voordat we verder gaan met onze tweede gedachte gaan we over die gegeven macht zingen uit Psalm 22, daarvan het 14^e vers.

*Eerlang gedenkt hieraan het wereldrond;
Haast wendt het zich tot God met hart en mond;
En, waar men ooit de wildste volken vond, zal God ontvangen
Aanbedding, eer en dankb're lofgezangen.*

Het begin van een nieuwe tijd. We hebben gezien de grote claim, de grote aanspraak: *Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.*

We gaan nu in de tweede plaats kijken naar:

2. De grote opdracht.

Naar de grote opdracht, die staat in vers 19: *Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.*

Toen Spurgeon ooit preekte over deze tekst, toen begon hij ongeveer zo (ik zeg het soms een beetje met m'n eigen woorden):

‘Ik wou dat ik deze morgen zou kunnen preken, maar hoe ernstiger ik me voel, hoe kariger mijn woorden zijn om mijn emoties te uiten. Ik heb gebeden dat uit *deze kerk(!)* vele zendelingen zullen uitgaan. Ik zal nooit tevreden zijn met het feit dat de kerk (meer in het algemeen) mensen heeft uitgezonden. We moeten zendelingen *uit onze eigen gemeente(!)* hebben. En als God mensen stuurt, zal het geloof de middelen wel vinden.’ Maar (nee, ik zeg dit niet om verdrietige harten pijnlijk te treffen, harten van mensen of gezinnen die willen en wilden uitgaan, maar voor wie de weg tot nu toe niet geopend is), maar de werkelijkheid is wel, dat er uit onze gemeente, die bestaat uit (aantal) leden, slechts (aantal personen/gezinnen, of: niemand) zijn uitgegaan.

Vandaar vanmorgen de ernstige oproep aan u, in het bijzonder aan jonge mannen en aan jonge gezinnen, om te luisteren en *gehoorzaam te zijn* aan dit bevel.

Nee, er staat niet: voeg u bij deze of gene organisatie.

Dit staat er...

(En zeg nu ondertussen niet bij uzelf ‘dit is niet voor een zondagse preek, want dit gaat niet over bekering, dit gaat niet over ons hart’. Dit gaat *wel* over ons hart, dit gaat over het hart van de kerk, dit gaat over het leven voor Gods aangezicht. Want een kerk, een gemeente waar dit niet leeft, die leeft ver van haar plaats. Wie de laatste opdracht van een heengegane geliefde negeert en veronachtzaamt, heeft in het beste geval de eerste liefde verlaten.)

Dit staat er... Het is de grote opdracht aan... de kerk in Nederland? Nee, het is de grote opdracht aan *ons*, aan de gemeente van (plaatsnaam).

Ik zal de woorden spellen, met de wens dat die in ons binnenste zullen binnendringen, met de hoop dat ze niet aan ons zullen voorbijgaan, met de hartelijke bede dat we ze nooit zullen vergeten.

Leef niet, jongelui, voor carrière, voor geld en toekomst!

Leef niet, ouderen, voor vermogen en kapitaal.

Leef niet, gezinnen, voor jezelf, voor gezelligheid en huiselijkheid.

Maar ‘verwacht grote dingen van God. En onderneem grote dingen voor God’ (citaat William Carey).

Zalig bent u, als u de woorden van Christus hoort en doet.

Deze woorden. Ik zal ze spellen, één voor één:

a. Ga heen!

Ga op reis. Voorheen was de opdracht: *U zult niet heengaan op de weg der heidenen, en u zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen* (Mattheüs 10:5).

Maar nu is de tijd aangebroken om voorbereidingen te treffen voor de grote opdracht. Voor deze opdracht: *U zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde* (Handelingen 1:8).

Ga heen! Het is ook een opdracht die geldt voor *onze* gemeente. Richt je niet met al je aandacht, met al je kracht en vermogen, richt je niet met je gebed alleen op *jezelf*, laten we ons niet alleen richten op het zelf *komen* naar de kerk, op het samen kerk zijn in (plaatsnaam), maar ga ook naar de wereld!

U zegt: we doen toch aan evangelisatie en aan buurtwerk?

Ja, dat is waar. Maar dat is volgens de opdracht om een zoutend zout en een lichtend licht te zijn (Mattheüs 5:13-14).

Dit is een *andere* opdracht. En van de huidige leden van de gemeente is er tot nu toe maar (aantal personen/gezinnen, of: niemand) gegaan, in gehoorzaamheid aan *deze* opdracht 'ga heen'.

Beide zaken, evangelisatie en zending, zijn wezenlijk voor de kerk, zijn een teken van gehoorzaamheid aan het Hoofd van de kerk.

Die dit woord hoort en niet doet, die is dwaas (Mattheüs 7:26)!

Ik spel de woorden:

b. Ga **dan** heen.

Omdat Ik u die opdracht gegeven heb.

Omdat Mijn Naam het waard is om wereldwijd genoemd en geroemd te worden.

En omdat Ik tot uw troost en bemoediging heb gezegd: *Mij is gegeven alle macht*.

En straks beloof Ik u daarbij: *Ik ben, Ik blijf met u, al de dagen*.

Ik spel de woorden

c. Ga dan heen, **onderwijst...**

Onderwijst. Letterlijk staat er: maak ze tot discipelen, maak ze tot leerlingen.

Doe dat eenvoudig door Mijn woorden aan hen te vertellen, door die woorden hen uit te leggen, door die woorden aan hun hart te leggen. Onderwijs ze.

Zoek hun hart, hun bekering, hun eeuwige heil. En leer ze ook wandelen in een nieuw leven, in nieuwe gehoorzaamheid. Want niet alleen hun gedachten moeten veranderd worden, maar ook hun leven (Johannes 8:31b).

d. Onderwijst **alle volken**

Alle bevolkingsgroepen, alle etnische groepen, waar ze dan ook in de wereld zijn.

Wereldwijd zijn er 16.000 van deze etnische groepen. Daarvan zijn er nog meer dan 6.000 onbereikt zijn. Meer dan 6.000...! Drie miljard mensen zonder God en zonder hoop in de wereld...

Red degenen, die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen ter doding, zo gij u onthoudt (Spreuken 24:11). Dat wil zeggen: als u ze niet reddend vast probeert te grijpen!

Kan de nood van deze honderden miljoenen mensen niemand onder u bewegen om (woonplaats), vader en moeder, familie en vrienden te verlaten?

Wees niet bezorgd voor het verlies van je familie. Wees niet zo gehecht aan voor bijgaand bezit. Wees niet zo bang voor dreigend gevaar.

Ooit zei een oudere broeder tegen John Paton, een bekende zendeling van de Nieuwe Hebriden (een eilandengroep in de Stille Oceaan), denkend aan de koppensnellers, aan de menseneters daar: 'Straks eten ze je met huid en haar op.'

Hij zei: 'ik ben onsterfelijk, totdat mijn taak is volbracht. Als uw lichaam straks (die broeder was al oud), als uw lichaam straks door de wormen gegeten wordt, laat het mijne dan maar door de mensen opgegeten worden. Ik ga!'

Wees niet bezorgd. Laten de onbereikte miljoenen van deze wereld voor u zijn als een Macedonische man.

Wees niet bezorgd, denkend aan wat u achter moet laten. Heeft de Heere Jezus niet gezegd: *Zo wie zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beërven* (Mattheüs 19:29)?

e. Onderwijst al de volken, **dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.**

Wie Mijn woorden zal ontvangen, wie door God getrokken wordt uit de macht van de duisternis, gebracht tot Mijn wonderlijke licht, wie zich bekeert van het dienen van de afgoden tot het dienen van de levende God, laat die gedoopt worden.

Laat die het teken en zegel ontvangen van Mijn, van Christus' gerechtigheid, die door het geloof ontvangen wordt.

Als een teken en zegel dat hij of zij door de Vader tot kind is aangenomen, door de Zoon is gewassen met Zijn bloed, en door de Heilige Geest vernieuwd zal worden.

U voelt, dit gaat over de doop van volwassen mensen, die door bekering overgaan uit het heidendom tot het geloof in God en Christus.

Leer hen onderhouden, alles wat Ik u geboden heb. Alles wat Ik u geleerd heb, leert u het hen ook. Dat Ik moest lijden en sterven, dat Ik moest opstaan. Voor de schuld van de Mijnen. Leer ze, wat dat betekent.

Leer ze om als christenen te leven, zoals Ik jullie dat ook geleerd heb.

Leer ze om (zodra het Evangelie bij hen gekomen is, zoals het ook hier gekomen is) niet te rusten. Maar laten zij ook weer verdergaan om de boodschap ervan te verspreiden.

Drie miljard mensen in de wereld zijn onbereikt. *Ga heen, onderwijst...*

Wie gaat de nood van deze miljoenen mensen aan het hart? Wie?

God! God Zelf in de eerste plaats. Het was de Heere Zelf die zei: *Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden een kudde, en een Herder* (Johannes 10:16).

Wie van *ons* gaat deze nood aan? Zijn er onder onze (aantal) leden niet meer (of: geen) mensen, zijn er niet twee, drie of vier mannen of gezinnen meer, die zeggen: *Heere, zend mij. Heere, zend ons* (Jesaja 6:8)?

We zijn bereid om te gaan. Ons hart o Hemelmajesteit, is tot Uw dienst en lof bereid. We zullen, o Heere, Uw wonderdaden, Uw roem de volken doen verstaan!

Dat gaan we nu eerst samen zingen, voordat we verder gaan met onze derde gedachte. We zingen uit Psalm 108 het 1^e vers.

*Mijn hart, o Hemelmajesteit,
Is tot Uw dienst en lof bereid.
'k Zal zingen voor den Opperheer;
'k Zal psalmen zingen tot Zijn eer.
Gij, zachte harp, gij schelle luit,
Waakt op; dat niets uw klanken stuit';
'k Zal in den dageraad ontwaken,
En met gezang mijn God genaken.*

Ga je, als je gehoorzaam de roepstem van de Heere volgt, geen moeilijke, geen onmogelijke toekomst tegemoet? Zwervend over de wereld?

Jazeker. Vaak (je ziet het later ook in het leven van de apostelen, in het leven van Paulus) is het leven van evangelieboodschappers een leven van moeite, verdriet, tegenslag en tranen.

De Heere heeft ook nooit gezegd: ‘ga heen, en u zult een gemakkelijk en gerust leven hebben’.

Hij heeft wel wat anders gezegd: ‘het kan zijn dat je vader, moeder of kinderen moet achterlaten, maar je zult nooit alleen zijn’.

Want er is, voordat de discipelen aan de nieuwe tijd, aan de grote opdracht gaan beginnen, een bijzondere troost, een bijzondere belofte, die we tot slot zullen zien in onze derde gedachte:

3. Een grote troost

Deze troost, die staat in vers 20: *En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.*

Ziet! Verlies het niet uit het oog! Ook al zie je Mij niet. Ook al lopen wegen dood. Ook al sluiten zich deuren. Ook al is er veel tegenslag, moeite en verdriet. *Ik ben er.*

Ik zal u onderwijzen, en u leren van de weg, die u gaan zult. Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn (Psalm 32:8).

Ik ben met u. Wie is die Ik? Dat is Christus Zelf.

Zo begon het Mattheüsevangelie, helemaal in het begin. Met Immanuël: *God met ons.*

En zo eindigt het ook: *Ik ben met u.*

Ik **ben met u**, discipelen.

Ik ben met u, Petrus. U zei: ‘ik ken de Mens niet’. Maar Ik zal toch met u zijn.

Ik ben met u, Thomas. U zei: ‘ik zal geenszins geloven’. Maar Ik zal toch met u zijn.

Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten. Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd (Jozua 1:5; Jesaja 49:16).

Ik ben met u **al de dagen**.

Al de dagen. Ook in moeilijke dagen, ook in dagen van tegenslag en tegenspoed, in dagen van tranen en verdriet. Ik ben met u.

Al gaat u door het water, Ik zal bij u zijn, en door rivieren, zij zullen u niet overstromen (Jesaja 43:2). Want Ik ben met u.

O, wat is de dienst van de Heere toch een gelukkige dienst.

Met de Heere heb je alles, ook al heb je verder niets.

Zonder de Heere heb je niets, ook al heb je verder (zo lijkt het tenminste voor het oog) alles.

Wat een troost voor al **Gods kinderen**: *Ik ben met u*.

Als u in het donker zit, als u Mij niet meer ziet. Dan toch: Ik ben met u.

Als u gerust bent, tevreden met uzelf, zo biddeloos, liefdeloos en koud. Dan toch: Ik laat u niet los. Anders was het voor altijd verloren.

Als u verstrikt zit in allerlei zorg en moeilijkheid. Ik ben met u.

Als u roept uit de nood van uw leven en hart. Ik ben met u.

Wat een troost is dit *Ik ben met ulieden al de dagen*. Niet alleen voor Gods kinderen, maar ook voor de **kerk**, voor de christelijke **gemeente**. Met het oog op de toekomst van de kerk in Nederland, maar in het bijzonder ook met het oog op de gemeente hier in (plaatsnaam).

Maar, als u zich dan uit genade en tot uw troost deze belofte toe-eigenen mag, maak die dan niet los van de opdracht die daarbij hoort.

De *drie* zaken die de inhoud van de tekst zijn, mag u niet van elkaar losmaken: de *troost* van de nabijheid van Christus (*Ik ben met u*), de troost van de macht die Hem gegeven is (*Mij is gegeven alle macht*), en de opdracht om heen te gaan en Zijn heil van dag tot dag te verkondigen (*Ga dan heen!*).

Vermeld Zijn heil op het wereldrond! (Psalm 96:1, ber.)

Al de dagen, **tot de voleinding der wereld**.

Totdat alles definitief voltooid is, totdat alles definitief volbracht is. Alles!

Alles, wat ooit begon in de stille eeuwigheid. In het eeuwige welbehagen van God, in het eeuwige plan van de zaligheid. Waarin alles vastlag en vastligt. Al die schapen, die nog niet toegebracht zijn, ze zullen toegebracht worden, vanwege Gods eeuwige, verkiezende welbehagen.

Ook al gaat er verder niemand van ons... God zal er Zelf voor zorgen. Hem ter eer.

Maar in dat geval wel tot onze schade en schaamte.

Uiteindelijk zal Christus, Hij die alle macht heeft in de hemel en op de aarde, er Zelf zorg voor dragen dat het werk van de zaligheid voltooid wordt, tot eer en roem van God drie-enig.

Zal Hij in die laatste dag eer en glorie van u ontvangen omdat u de kroon van de overwinning zult werpen aan Zijn voeten?

Of zal Hij eer en glorie van u ontvangen omdat u gedwongen wordt om te buigen en breken zult, omdat u hier niet wilde buigen?

Maar hoe het ook zal zijn, *dan zal het einde zijn.*

Dan zal opnieuw klinken: *Het is volbracht!*

Dan zullen alle volken zijn lof vertellen (Openbaring 7:9).

Ze zullen ze komen, mensen van die 16.000 etnische groepen, van alle volken, van de einden van de aarde, en ze zullen aanzitten met Abraham, Izak en Jakob in het koninkrijk van Christus en van God.

Zult u daar ook bij zijn, of gaat u horen bij de kinderen des Koninkrijks die buitengeworpen zullen worden, in de plaats waar weinig zal zijn en knersing der tanden (Mattheüs 8:11-12)?

Waar u ook bent, dan *zal de aarde vol zijn van de kennis des Heeren* (Jesaja 11:9).

Gemeente, ik roep u op (denkend aan deze grote opdracht) tot ernstig gebed om meer arbeiders in de wereldwijde wijngaard komend *uit onze eigen gemeente.*

Ik roep in het bijzonder jonge mannen en jonge gezinnen op om gehoorzaam deze opdracht te vervullen, alles achter te laten en de voetstappen van deze grote Koning te volgen. *Predikt het Evangelie aan alle creaturen* (Markus 16:15).

En u, gelovige ouders, laat uw kinderen (van harte, met tranen, maar ook blijmoedig) gaan.

Abraham had zijn enige kind Izak over voor de dienst van de Heere.

Hanna krijgt eindelijk na veel gebed een kind. Samuël noemt ze hem. Want zegt ze: *'Ik heb hem van de Heere gebeden'*. En dan verder? *'Dank u, Heere, hij is voor mij?'*

Nee! *'Heere, hier is hij, Hij is voor U!'*

En God Zelf gaf Zijn eigen Zoon. Zou Hij ook niet met Hem alles aan u geven wat u nodig hebt (Romeinen 8:32)?

Ook u geldt: *Ik ben met u!* Als zij gaan, zal Ik met u blijven!

Jongens en meisjes, bid veel of je je leven mag geven in de dienst van de Heere.

Hij is het zo waard. En het is zo'n goede dienst!

Bid maar veel: *Leer mij, o God van zaligheden, mijn leven in Uw dienst besteden* (Psalm 143:10, ber.).

Amen.

Slotzang Psalm 108:1

Ik zal, o HEER, Uw wonderdaân,
Uw roem den volken doen verstaan;
Want Uwe goedertierenheid
Is tot de hemelen uitgebreid;
Uw waarheid heeft noch paal noch perk,
Maar streeft tot aan het hoogste zwerk.
Verhef U boven 's hemels kringen,
En leer al d' aard' Uw grootheid zingen.